

سه کانه اصلی سنگهای رسوبی:

۱- کانی های رسی: - از تجزیه سیلیکات ها به ویژه فلدسپات (ارتوز) حاصل می شود.

- کائولن نوعی کانی رسی است.

۲- کوارتز: SiO_2 → هوازدگی فیزیکی سنگهای آذرین اسیدی (گرانیت - ریولیت)

شعاعیان + دیاتومها → SiO_2 انحلال اسکلت

*** اوپال ($\text{SiO}_2, n\text{H}_2\text{O}$):** سیلیسی آبدار و غیر متبلور است که درجه سختی کمتری از کوارتز دارد.

*** سیلیس:** در بعضی سنگها به صورت بلورهای بسیار دانه ریز دیده می شود مثل: فلینت (سنگ آتش زنه که ابزارهای آدمیان نخستین بود) ، کلسدون، چرت

کانی اصلی تشکیل دهنده ی سنگهای آهکی است.

۳- کلسیت: به عنوان یکی از مهمترین سیمان های سنگهای رسوبی است.

به صورت محلول در آب زیرزمینی وجود دارد.

سایر کانی‌های سنگهای رسوبی:

در خالصترین سنگهای آهک نیز غیر از کلسیت مقادیری رس یا کوارتز دیده می‌شود.

بیشتر ماسه‌سنگها از کوارتزند اما خمیره‌ای که این دانه‌ها را به هم می‌پیوندد ممکن است

رس، سیلیس، کلسیت، دولومیت، یا اکسید آهن (هماتیت، مانیتیت)، اوپال و انیدریت

باشد.

اگر درجه‌ی شورری آبی از ۳ برابر حد طبیعی بگذرد کانی ژپس ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)

ته نشین می‌شود و اگر ۱۰ برابر حد طبیعی شود ته نشین شدن هالیت آغاز می‌شود.